

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dorothei filius. 56.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

παλινοδία, ἄδεις, πότε μετάνοήσεις; ἀδελφίη καὶ τέννομα τῶ γήρωσ, ὅσῳ εἰρήνη ὡσεὶ τὸ γῆσ ἐρεῖν, ὡσ τοίνυ τῶ σώματος μὲν εἰς γῆν λοιπὸν ἀναλυθῆσσι, τῆσ δὲ ψυχῆσ ἐν τῆ ἀναστάσει μετὰ αὐτῶ πικροτάτας ὑποσησομένησ πιωρίας διψᾷ γὰρ ἡ δίκη τοῖσ κατὰ τῆσ κατὰφρονησάντων αὐτῆσ κολάσεσ. γινωσμάχισον. εἰ γὰρ καὶ καρὸν ὄσῳ ἐχεῖσ αὐτῶ, καὶ τὰ ποσῶσ θεοεπεῦσαι τραύματα, ἀλλ' οὐδέ μιν κρᾶσσι τῶ ποσῶσ ἐνήσει ἐν τοῖσ δεινοῖσ ἐκείνοῖσ ὡσ μωρία.

Παύλῳ. 15.

Ὁμοῦ μὲν σε μὴ ἠπατήσασθαι, ἀλλ' οἴκομαι σοφασασθαι τῆν ἀληθειαν βεβαλῆσθαι, εἰ δ' ὅπως ἀπατηθεῖσ δῆμαρτες τῆσ ἀληθείασ, ματῶν παλινοδίαν ἄσων, ὅ γὰρ ἀδελφὸσ ὁ σὸσ ἀπίαν εὐλογη, εἰπὼν, ἀλλ' ἔσπερασιν σκημάμενοσ ἐγινωσμάχισε.

Τοῦ Δαροθέσ πασίν. 15.

Εἰ καὶ ὄρμισεν ἐφ' ὑμᾶσ ὁ Δαροθέσ, ὡσ ἀρήσων ἐξ ἔπιδρομῆσ καὶ ὡσεὶ σπασίμοσ, ἀλοῖσ δὲ, τῆσ μὲν νίκησ δῆμαρτην, ἰκέτεσ δὲ χῆμα ἀνείληφεν, ἀλλ' ὑμεῖσ ἀδελφίητε τὸν ἔπι τῆσ ἰκετῆσ νόμον ἵνα καὶ βεβαοτέρα ὑμῶν ἠνίκη, καὶ τὸ κλέοσ αἰοιδίμοσ γένηται.

Ἰσδώρω χολαστικῶ. 15.

Σιωτήμια ἀληθῆσ μετὰ σαφηνείασ, ἔχῃ ἢ τῆσ ἀποδείξεων παράλειψι, ἀλλ' ἢ τῆσ μηδέ τῶ σκευεμῶσ συμβαλλομῶν πασῶν τῆσ. ὡσ ὅσ γὰρ τὰ ἐξ ὅθεν ὑποθέσεωσ παρῶλοισ πθέσται ἔπωσ ἀναγίγῳ, μηδὲν τῶ ποσῶσ σῆσασιν ὡσεὶ λιμπάνειν, μὴ τοίνυ μηδ' αὐτοσ, εἰ ἀγωνιστῶσ καὶ ἀποδεικτικῶσ ἐμπροσθίνοσ, αὐτῶ τὸ μήκοσ ἀλλ' ἔκῃνο σκόπευ, ὅσ σαφηνίσει ἀλλοσ ἔχ

palinodiam canis, quādo tandem ad meliorem mentem redibis: Moneat te saltem senectutis vocabulū, quod ὡσεὶ τὸ γῆσ ἐρεῖν, hoc est à terrā amore ductum est. Quamobrem ut corpore iam iamque in terram delapsuro, atque anima in resurrectione acerbissimas cum eo poenas subitura (vis enim illa vltrix eorum, à quibus contempta est, cruciatus γινωσμάχισον, respisce. Quāuis enim ad curanda tot vulnera haud satis temporis habeas, at hoc tamen non exiguam malis illis consolationem tibi afferre queat.

Paulo. 55.

Minimè quidem puto te deceptum fuisse, verum de industria facum veritati facere voluisse. Quòd si verè deceptus à veritate aberrasti, re cognita palinodiam canis. Tuus enim frater, honesta & rationi consentanea causa commemorata, ac non simulato prættextu, meliorem mentem induit.

Dorothei filiis. 56.

Et si aduersarius vester impetum in vos fecit, tanquam per incursionem vos superaturus atque in potestatem redacturus esset, ipse autem captus ac profligatus, à victoria quidem excidit, supplicis autè spectiem atque habitum suscepit: at vos tamen lex de supplicibus lata commoueat. Sic enim & firmior vobis victoria, & luculentior gloria futura est.

Isidoro Scholastico. 57.

Vera breuitas cum perspicuitate coniuncta, non in argumentorum prætermissione, sed in earum rerum, quæ ad institutam materiam nihil opis conferunt, reiectione sita est. Ut enim ea, quæ ab orationis argumento aliena sunt, ponere superuacaneum est: ita etiam eorum, quæ ad ipsius confirmationem aliquid momenti afferunt, nihil omittere necesse est. Quocirca ne tu quoque, si in pugnacem, atque